357.00(4)075:32 7083
Weekverslagen
D

V E R T R O U W E L I J K

A

W E E K V E R S L A G
VAN DE NEDERLANDSE DELEGATIE
IN DE COMMISSIE VOOR EEN
EUROPESE POLITIEKE GEMEENSCHAP

(periode 9 t/m 16 Januari 1954)

Institutionele Commissie

In deze verslagperiode werden besproken de Raad van Ministers, de "Chambre des Peuples" en de "Chambre Haute". Twee agendapunten, te weten de verhouding tot de bestaande Gemeenschappen en de rechterlijke organisatie zijn derhalve nog niet behandeld. Het eerste stadium van de besprekingen over de beide Kamers is nog niet geheel afgesloten, doch maakt goede vorderingen.

De besprekingen in de Institutionele Commissie hebben in dit stadium voornamelijk ten doel, nadere inlichtingen te krijgen over de opvattingen der verschillende delegaties t.a.v. enige institutionele problemen, welke te Rome aan de orde waren gesteld, doch aldaar door gebrek aan tijd nog niet in details waren uitgewerkt. Door een gezamenlijke critische bespreking van deze standpunten, kan tevens een nader inzicht worden verkregen in de bedoelingen van de delegaties, welke aan de door haar naar voren gebrachte constructies ten grondslag liggen. Langs deze weg van een zoveel mogelijk "vrije" discussie wordt het materiaal verzameld, dat de chefs der delegaties in het Comité de Direction in de gelegenheid stelt om de nodige richtlijnen te geven voor de verdere arbeid.

Deze wijze van benadering brengt mede, dat telkens bij de behandeling van een bepaald onderwerp van werkhypothesen wordt uitgegaan, zowel betreffende de aan de Gemeenschap op te dragen taken als ten aanzien van institutionele punten, welke nog niet behandeld zijn; anderzijds vloeit hieruit voort, dat de medewerking aan de bestudering van een voorstel van enige delegatie niet betekent een principiële aanvaarding van de daaraan ten grondslag liggende opvatting of hypothese.

In het hiernavolgende wordt het resultaat van de tot op heden gevoerde besprekingen puntsgewijze samengevat.

a) Raad van Ministers (zie bijlage van doc. CCP/CI/PV.4).

In het vorige weekverslag werd reeds in het kort het standpunt weergegeven van de Franse delegatie, die de Raad ziet als het "organe moteur" van de Gemeenschap en als het nationale element van het uitvoerende orgaan. Inmiddels zijn de Fransen, zoals nog hieronder zal blijken bij de bespreking van de Chambre Haute, teruggekomen van hun oorspronkelijke opvatting, dat de Raden van Ministers van de KSG en de EDG naast de nieuwe Raad

- blijven -

© NA, 2.03.01 (Arch. AZ/KMP) (Nationaal Archief, Den Haag) inv.nr. 2702
http://resources.huygens.knaw.nl/europeseintegratiedoc/s00634

blijven bestaan; hun taak zal volgens hun opvatting ten dele door de Raad van Ministers en ten dele door het Parlement (Franse versie) van de Politieke Gemeenschap worden overgenomen. Men is er in geslaagd een vervolg te vermijden van het reeds eerder aangevangen theoretische debat over de vraag of de Raad al of niet gezien dient te worden als het nationale element van de Executieve en zich te beperken tot een bestudering van de practische consequenties van de te dien aanzien bestaande opvattingen. Dit neemt niet weg dat de Fransen zich zeer sterk zijn blijven baseren op hun theorie van het gemengde (nationaal en supranationaal) karakter der executieve, een theorie welke zij, zoals nog zal blijken, eveneens willen toepassen t.a.v. het parlement.

Het debat werd gevoerd op basis van de veronderstelling dat aan de Politieke Gemeenschap nieuwe taken zullen worden opgedragen. De vraag welke de taak van de Raad t.o.v. de KSG en de EDG zal zijn bleef in dit verband nog buiten beschouwing.

De voornaamste conclusie, welke uit dit debat kan worden getrokken is wel dat alle delegaties erkenden dat er, wanneer er nieuwe taken aan de EPG zouden worden opgedragen, een zelfstandige uitvoerende taak voor het supranationale uitvoerende orgaan zal zijn, d.w.z. een werkterrein waarin deze executieve kan optreden zonder daartoe aanwijzingen van de Raad van Ministers af te wachten. Geen overeenstemming bestaat echter over de vraag of de Raad al of niet in alle denkbare gevallen directieven moet kunnen geven. De Fransen wensen, in tegenstelling tot de andere delegaties, deze mogelijkheid voor alle gevallen open te houden. Zij aanvaarden echter daarvoor niet de procedure van art. 39 van het EDG-Verdrag, d.w.z. de regel dat de Raad deze directieven met unanimiteit moet vaststellen. De overige delegaties voorzien de mogelijkheid dat de directieven slechts in bepaalde, nader overeen te komen gevallen kunnen worden gegeven en dat de Raad daarover beslist met een meerderheid die voor elk geval zal moeten worden vastgesteld. Ditzelfde is uiteraard, ook volgens de Fransen, van toepassing op de gevallen waarin de executieve een "avis conforme" moet vragen.

Tenslotte zij er nog op gewezen dat de erkenning van het recht van initiatief van de Raad t.a.v. die gebieden, waarin de Gemeenschap geen supranationale bevoegdheden heeft, is opgenomen op verzoek van de Fransen die, zoals bekend, er van uitgaan dat dit voorlopig het enige werkterrein van de Gemeenschap zal zijn. Dit recht van initiatief zal niet alleen aan de Raad worden toegekend en derhalve zal nog nader moeten worden bepaald hoe de instellingen van de Gemeenschap in dit opzicht zullen samenwerken.

b) Chambre des Peuples (zie doc. CCP/CI/Doc. 12 (rev)2).

De Commissie heeft een korte bespreking gewijd aan die punten welke van belang kunnen zijn voor het werk van de commissie voor de Kiesrechtbeginselen en een nadere formulering gegeven van de algemeen aanvaarde principes te dezer zake. Een en ander is in een brief aan de voorzitter van laatstgenoemde commissie verwerkt. Het is voorts de bedoeling de commissie voortdurend op de hoogte te houden van de verdere punten waarover overeenstemming wordt bereikt of ten aanzien waarvan problemen rijzen waaraan de commissie voor de Kiesrechtbeginselen haar aandacht zal moeten wijden.

Vervolgens is besproken op welke wijze de Chambre des Peuples politieke controle op de Executieve zal moeten uitoefenen, welke wetgevende bevoegdheden aan haar zullen worden toegekend en ten slotte een aantal meer technische problemen, zoals de incompatibiliteiten enz.. De zetelverdeling is voorlopig buiten beschouwing gelaten, aangezien de Franse delegatie zich te dien aanzien - wegens het verband met het probleem der Franse over-

- zeese -

NA, 2.03.01 (Arch. AZ/KMP) (Nationaal Archief, Den Haag) inv.nr. 2702

zeese gebieden - nog niet wilde uitlaten en bovendien deze kwestie in nauw verband staat met de vraag welke de samenstelling van de Senaat zal zijn.

Vooropgesteld zij dat de Franse delegatie zich verzette tegen een politieke verantwoordelijkheid van de Executieve t.o.v. het Parlement in de beginperiode. Zij wenst n.l. een dergelijke verantwoordelijkheid slechts te erkennen voor beslissingen en daden van de Executieve en aangezien zij de Executieve in het huidige stadium slechts een studieopdracht wenst te geven, is er in haar systeem voor deze verantwoordelijkheid geen plaats. Het argument dat het niet-uitvoeren van de studieopdracht derhalve zonder politieke sanctie zou blijven heeft hen niet tot andere gedachten gebracht.

Alle delegaties erkenden de noodzaak om te verzekeren dat de politieke controle van de Chambre des Peuples op de Executieve niet leidt tot een onstabiel "supranationaal bewind". Men heeft hiertoe verschillende methodes geopperd, welke echter nog niet nader zijn onderzocht. Voorts is nagegaan in welke vormen de politieke controle zich zou kunnen uiten, waarbij de investituur en de "motion de censure" ter sprake kwamen. Zoals bekend geeft de Italiaanse delegatie de voorkeur aan een benoeming van de president en de leden van de Executieve door de Chambre des Peuples. Zij staat wat dat betreft alleen en het is derhalve te begrijpen dat zij thans het standpunt heeft ingenomen dat, ingeval de Executieve zou worden benoemd door de Raad van Ministers, eerstgenoemde instelling in ieder geval vóór haar infunctietreding een vertrouwensvotum (investituur) van de Chambre des Peuples dient te verkrijgen. Dit zou tenminste een zekere invloed van de Chambre des Peuples op de benoeming waarborgen. De Duitsers geven de voorkeur aan een investituurprocedure, doch zijn bereid te aanvaarden dat deze niet uitdrukkelijk wordt voorzien, mits bij de regeling van de "motion de censure" de mogelijkheid wordt opengelaten dat de Kamer de Executieve niet slechts n.a.v. het door haar gevoerde beleid ("gestion", zoals voorzien in art. 36 van het EDG-Verdrag) tot aftreden kan dwingen, doch dit laatste eveneens kan doen op grond van gebrek aan vertrouwen in de personen, welke in de Executieve zitting hebben, dus c.q. vóór dat dit orgaan enig beleid heeft kunnen voeren. De overige delegaties menen echter dat de "gestion" van de Executieve de aanleiding tot een motion de censure dient te zijn en dat in ieder geval geen investituurprocedure dient te worden voorzien. Uiteraard zijn de Italianen en Duitsers bereid de voorwaarde van een "gestion" voor een motion de censure te aanvaarden wanneer men alsnog zou besluiten wèl tot een investituurprocedure over te gaan.

cf motie Dekkers ±1938

Voor wat de functies op wetgevend gebied betreft zij vermeld dat het probleem van de begroting bij de besprekingen nog buiten beschouwing is gelaten, evenals de algemene vraag hoever de bevoegdheden van de Gemeenschap zich op wetgevend gebied zullen uitstrekken. Van de hypothese uitgaande dat de Gemeenschap dergelijke bevoegdheden zal krijgen, was men het er algemeen over eens dat aan de Chambre des Peuples de rechten van initiatief, van amendement (wellicht met uitzonderingen) en van interpellatie dienen te worden toegekend. De bekende Nederlandse voorbehouden voor wat betreft wetsontwerpen die op ontoelaatbare wijze zijn geamendeerd of op parlementair initiatief tot stand zijn gekomen en niet aanvaardbaar blijken te zijn, werden gunstig ontvangen. Men zal hieraan nog aandacht besteden wanneer het vraagstuk van de functies op wetgevend gebied van de andere instellingen aan de orde komt. Tenslotte werd ook het recht tot het stellen van vragen erkend, hetwelk zich niet alleen zal uitstrekken tot die gebieden ten aanzien waarvan de Executieve eigen bevoegdheden bezit.

De overige besproken punten waren van meer technische aard, doch de discussie over de incompatibiliteiten gaf wel meer in-

- zicht -

NA, 2.03.01 (Arch. AZ/KMP) (Nationaal Archief, Den Haag) inv.nr. 2702

zicht in de opvattingen van de delegaties inzake de aard en samenstelling van de instelligen. Het vraagstuk van het aantal en de duur van de zittingen is nog niet opgelost, voornamelijk doordat nog geen overeenstemming bestaat over de vraag welke instanties een eventueel te voorziene buitengewone zitting bijeen zouden kunnen roepen. Voorts dient nog verder te worden ingegaan op het onderzoek van de geloofsbrieven.

c) Chambre Haute (zie doc. CCP/CI/Doc. 9, 11, 13 en 14).

De Franse delegatie heeft vóór de bespreking van dit agendapunt een voorstel ingediend, dat vervolgens de nodige verduidelijking heeft gekregen door de beantwoording van door de andere delegaties gestelde vragen. Zoals reeds eerder werd opgemerkt betekent het Franse voorstel in wezen dat ook het parlement uit een nationaal en een supranationaal element zal worden samengesteld. Eerstgenoemd element, de "Chambre des Etats" bestaat n.l. uit een gelijk aantal vertegenwoordigers van ieder der zes regeringen die aan een mandaat zijn gebonden. De functies van de Raden van Ministers van de KSG en EDG zouden, voorzover deze van wetgevende aard zijn, aan het Parlement worden overgedragen en voor de uitoefening hiervan zouden voor wat de Chambre des Etats betreft, de stemmenmeerderheden gelden, die in de bestaande verdragen voor deze functies zijn vastgelegd. Ook de Chambre des Peuples zou derhalve bij de uitoefening van bovengenoemde bevoegdheden worden ingeschakeld, doch voor haar geldt de gewone meerderheid. De verdere taken van de Raden van de EDG en KSG zouden worden overgenomen door de Raad van Ministers van de Politieke Gemeenschap. De Fransen wensen de politieke controle op de Executieve (motion de censure, interpellatie) uitsluitend aan de Chambre des Peuples te verlenen, evenals het recht tot initiatief op wetgevend gebied. Hoewel dus bij alle wetgevende arbeid beide Kamers zouden worden ingeschakeld, staat de volgorde waarin de Kamers zich uitspreken nog geenszins vast, zodat het vooralsnog de vraag is welke practische betekenis aan deze regel moet worden toegekend.

De Duitsers, Belgen en Luxemburgers hebben reeds van de aanvang af de Franse conceptie aanvaard, uiteraard zonder zich daarbij met alle details te verenigen. De Italiaanse delegatie had zich aanvankelijk beperkt tot verwerping van het Franse voorstel. Nadat van Nederlandse zijde herhaalde malen in de vergaderingen erop was gewezen, dat ook de conceptie van een gekozen senaat door de commissie diende te worden bestudeerd en ondershands bij de Italiaanse delegatie was aangedrongen op het doen van voorstellen terzake, heeft deze delegatie in een latere vergadering een tweetal stukken ingediend, waarvan het eerste de redenen opsomt welke naar de opvatting van de Italiaanse delegatie tot verwerping van de Franse conceptie zouden moeten leiden, en het tweede een korte samenvatting geeft van de bepalingen inzake de gekozen Senaat, welke in het Straatsburgse ontwerp zijn vervat.

Bij de eerste bespreking van deze stukken is er dezerzijds o.m. op gewezen, dat de band tussen het Europese parlement en de nationale parlementen, welke in de conceptie van een gekozen senaat wordt verzekerd, in de Franse conceptie geheel ontbreekt; een argument, dat in de Italiaanse nota niet naar voren was gebracht. Bij deze bespreking bleek overigens wederom, dat de Franse, Duitse, Belgische en Luxemburgse delegaties hun keuze reeds bepaald hebben. De Duitse delegatie heeft zelfs de Franse conceptie gekenschetst als de enige, die practisch hanteerbaar zou zijn, en daarbij gesteld, dat in een politieke Gemeenschap, waarin - overeenkomstig het communiqué van de Ministersconferentie te Baden-Baden - de Raad van Ministers een essentieel element is, voor een gekozen Senaat geen plaats zou zijn.

NA, 2.03.01 (Arch. AZ/KMP) (Nationaal Archief, Den Haag) inv.nr. 2702

Wanneer de volgende week, overeenkomstig afspraak, beide systemen in één document, dat aan het Comité de Direction zal worden vóorgelegd, zullen worden uiteengezet en van commentaar voorzien, zal de Nederlandse delegatie, het standpunt van de Regering te dezer zake kennende, opteren voor de door de Italianen verdedigde conceptie van een gekozen Senaat.

NA, 2.03.01 (Arch. AZ/KMP) (Nationaal Archief, Den Haag) inv.nr. 2702

ECONOMISCHE COMMISSIE

1.- Formeel hebben de besprekingen reeds op 7 Januari geleid tot amendering van de van Nederlandse zijde opgezette agenda, waarbij echter wel het principe dezer agenda is gehandhaafd, t.w. dat men zou aanvangen met algemene bespreking op de basis der rapporten van O.E.E.C. en E.C.E. en langs deze lijnen langzamerhand de uiteindelijke taak van de redactie van verdragsartikelen te benaderen. Zeer onverwachts kwam reeds op een der eerste dagen de Belgische delegatie met een uitvoerig stuk waarin zij aan de Commissie vragen voorlegde over vrijwel alle punten, welke te Rome waren besproken, waarbij zij hier en daar nogal ver in de details ging. De Nederlandse delegatie stond toen voor de moeilijkheid, dat zij enerzijds de Belgen niet wilde tegenwerken, doch anderzijds in het Belgische stuk te weinig nadruk gelegd achtte op het goederenverkeer. Op Nederlands voorstel is het Belgische stuk toen in de Nederlandse geest geamendeerd en het is sindsdien de basis van de discussies in de Commissie geweest. Die discussies hebben voorlopig nog een zeer algemeen karakter gedragen, een soort verkenning van het terrein, onder een zekere druk van de komende vergadering van het Comité de Direction op 28 Januari. Bij deze discussies hebben zich een aantal incidenten voorgedaan, welke alle voortkwamen uit het standpunt van de Franse woordvoerder. Deze verklaarde, dat zijn instructie niet verder ging dan de bespreking en waar mogelijk formulering van die punten van het rapport van Rome, welke voornamelijk samenhangen met de invoeging van K.S.G. en E.D.G. en enkele daaruit noodzakelijk voortkomende verdere economische punten, waarbij hij zich steeds weer beriep op het communiqué van Baden-Baden en op hetgeen op blz. 22 van het gedrukte rapport van Rome voorkomt onder Section 1. Uitdrukkelijk voegde hij hieraan toe, dat hij geen instructie had tot bespreking van economische intégratie, noch zelfs van de uitwerking van een algemene gemeenschappelijke markt : Frankrijk wil géén overdracht van souvereiniteit buiten de K.S.G. en E.D.G.; zulks worde voorbehouden aan de bekende "Traités ultérieurs". Tegenover deze Franse houding vormen alle delegaties een gemeenschappelijk front, waarbij de voorzitter nog steeds de volledige steun van allen ondervindt wanneer hij de Fransman herinnert aan de duidelijke inhoud van blz. 23 e.v. van Rome (Section 2, Attributions économiques) en aan het communiqué van Den Haag. Naar de mening van alle delegaties behalve de Franse, geven de stukken van Rome en Den Haag een duidelijke opdracht aan de Commissie tot het formuleren van een verdragstekst of alternatieve teksten over een "marché commun généralisé". In enkele gevallen waren de uit de Franse houding voortgekomen moeilijkheden nogal ernstig, vooral toen de Fransman eens opmerkte, dat hij geen nut in verdere besprekingen zag wanneer men buiten zijn strikte opvatting zou gaan; tevenmale heeft de voorzitter voorgesteld, dat Frankrijk zou worden uitgenodigd in plaats van algemene

./.

NA, 2.03.01 (Arch. AZ/KMP) (Nationaal Archief, Den Haag) inv.nr. 2702

reserves, steeds desgewenst bijzondere reserves te maken bij elk besproken punt. Zo heeft men kunnen bereiken, dat de Commissie uiteindelijk is gekomen tot bespreking van het gehele vraagstuk in eerste lezing, zodat zij thans beschikt over 6 Documants de Travail, welke de voornaamste punten van het besprokene aangeven, doch in geen enkel opzicht bindend zijn voor de delegaties.

2.- Als verdere gang van zaken wil men nu in de tweede periode der besprekingen (20 - 23 Januari) pogen deze Documents de Travail in een logisch onderling verband te brengen en op die wijze te komen tot een schema, dat als basis zal kunnen dienen voor het Progress-Report aan het Comité de Direction van 28 Januari. De voorzitter zal met het Secretariaat tegen 20 Januari de algemene lijnen voor dat Progress-Report bespreken.

3.- De Franse houding was het politiek meest opvallende feit der besprekingen. Het viel daarbij op, dat de Franse woordvoerder (Wormser) zich enige malen met nadruk beriep op een instructie van zijn Regering, doch dat hij toch verschillende malen kon worden gewezen op gebrek aan logica in zijn interventies, waardoor twijfel kan bestaan of hij werkelijk wel zo een bindende of zozeer bindende instructie heeft. Deze twijfel werd voor de Nederlandse Delegatie bevestigd door mededelingen uit de kringen van de Nederlandse Ambassade. Het is weer verheugend, dat geen enkele delegatie de Fransman in zijn formele houding steunt. Wanneer wij dit beschouwen als de eerste grote scheidingslijn tussen de opvattingen der delegaties, dan moet daaraan echter worden toegevoegd, dat meer en meer ook een andere scheidingslijn duidelijk gaat worden. Deze is wellicht het beste aangegeven door de Italiaanse delegatie, welke met nadruk erop wijst dat Italië gaarne bereid is alles te bespreken en de standpunten nader te preciseren, doch dat Italië op het standpunt blijft staan, dat het verdrag moet zijn een "traité normatif" en niet een "traité exécutif", hetgeen dus aansluit op de oude tegenstelling "accord statut" versus "accord contrat". In dit opzicht bevinden de Italiaanse, Franse en Duitse delegaties zich vrij dicht bijeen, ook al gaan de Italianen en de Duitsers vaak verder in onze richting dan de Fransman. Daar tegenover streven de drie Benelux delegaties naar concrete formuleringen waaraan de staten vanaf het begin gebonden zouden zijn. Deze tegenstelling wordt als het ware ook gedemonstreerd door de samenstelling der delegaties, waarbij de Italiaanse, Duitse en Franse delegaties er steeds aan herinneren, dat zij geen experts zijn, doch slechts de algemene beginselen zijn komen bespreken, waarbij echter af en toe ook door hen de noodzaak van uitwerking van bepaalde punten door experts wordt toegegeven. De drie delegaties van Benelux daarentegen zijn hier gekomen om in de vergadering zelf ook de onderdelen te bespreken, ook al zal naar hun mening een of ander punt nog wel eens door bijzondere experts verder moeten worden uitgewerkt.

4.- Bij de materiële bespreking der algemene problemen kwam uiteraard de zojuist genoemde politieke lijn steeds naar voren. Bij elk punt was de Fransman niet alleen politiek minimalistisch, doch ook economisch geneigd tot het beschermen van bestaande posities, hetgeen vooral duidelijk bleek bij de bespreking van het punt van intra-Europese concurrentie, waarover ook te Rome reeds was gesproken. Daarnaast bleek uiteraard bij nagenoeg elk punt het verschil van opvatting over het ka-

./.

NA, 2.03.01 (Arch. AZ/KMP) (Nationaal Archief, Den Haag) inv.nr. 2702

rakter van het statuut, waarbij dus de grote landen dikwijls streven naar andere formuleringen dan de Benelux-delegaties. Het is nog te vroeg om practische beschouwingen te geven over de inhoud van bovengenoemde Documents de Travail, te meer omdat deze documenten stuk voor stuk nog een wat incidenteel karakter dragen. Wel is reeds duidelijk gebleken, dat geen enkele delegatie het vrije goederenverkeer zozeer als primordiaal stelt als dat door de Nederlandse delegatie geschiedt. In de eerste plaats schijnt men aan de problemen van het kapitaal-, personen- en dienstenverkeer een gelijkwaardige plaats te geven als aan het handelsverkeer, waarbij velen voor het kapitaalverkeer zelfs een zekere paralleliteit eisen met het goederenverkeer. Voorts acht men, ook in de Belgische en Luxemburgse delegaties, bepaald een vrij ver gaande coördinatie van de politiek der landen als complement van een vrijer goederenverkeer noodzakelijk. Aan de hand van haar instructie heeft de Nederlandse delegatie hierin belangstelling getoond voor de voorstellen der anderen, waardoor juist op dit punt zich reeds een lijn begint af te tekenen, waarvan enkele punten voor Nederland wel aanvaardbaar schijnen, doch enkele andere punten door de Nederlandse delegatie ook nog verder zullen worden becritiseerd. Het viel op, dat de Duitse woordvoerder zich losmaakte van het rapport van de "Wissenschaftliche Beirat" en vooral op monetair gebied geen extreem standpunt innam.

Ofschoon de genoemde working-papers van het Secretariaat dus zeer voorlopige notities zijn, welke vooral door de hierboven geschetste moeilijkheden nog verre van bevredigend zijn gebleven, en ofschoon zij nog niet als zodanig in verdere behandeling zijn gekomen en het nog niet valt te voorspellen welke het lot van deze stukken zal zijn, zijn zij toch opgezonden teneinde Den Haag in staat te stellen de gang van zaken ook aan de hand van deze en verdere stukken zo duidelijk mogelijk te kunnen volgen (documents de travail 1 tot en met 5 en CCP/CE/Doc. 9). Zij wijst er echter nog eens met nadruk op, dat de Commissie nog slechts aan de eerste lezing der problemen bezig is en dat deze eerste lezing in "zwaar weer" heeft moeten plaatsvinden.

5.- De Nederlandse delegatieleden van de Economische Commissie menen dat hun politieke lijn deze moet blijven, dat de Franse taktiek van beperking der besprekingen moet worden omgebogen in concrete Franse bezwaren of reserves bij elk punt, waardoor de gehele zaak openblijft voor latere beslissingen op hoger niveau dan dat der Economische Commissie.

-x-x-x-x-x-x-x-

NA, 2.03.01 (Arch. AZ/KMP) (Nationaal Archief, Den Haag) inv.nr. 2702